

214 (φ. 153v)

Προικοσύμφωνο Κωσταντῆ Δημ. Μιξάκη
καὶ Κυριακῆς Ἰωάν. Μιξάκη

1744, Ἀπριλίου 22

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Κωσταντῆ Μαγκάκη καὶ παπα-Σταμάτη Ἀρώνη ὁ Δημήτρης Μιξάκης καὶ ὁ Ἰωάννης Βασίλη Ἀρώνη μὲ τὴ συμβίᾳ του Μαργαρίτα κάνουν τὸ προικοσύμφωνο τῶν παιδιῶν των Κωσταντῆ καὶ Κυριακῆς. Καὶ τῶν δίνουν σπίτια, χωράφια, ἀμπέλια, ζῶα καὶ ἀντικείμενα τῆς οἰκοσκευῆς.

- 1 – *Eἰς δόξαν τοῦ αἰώνιου Θεοῦ – 1744 – Ἀπριλίω – 22 –*
= *Tὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων τὰ παρόντα μέρη εἰς λόγον ὑπανδρίας
 ὅ τε κὺρος Δημήτρης Μιξάκης ἔχοντας νίὸν ὄνόματι Κωσταν-*
- 5 *τῆ, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁ κύρος Ἰωάννης Βασίλη Ἀρώνη μὲ τὴν συβίᾳ
 ντου τὴν κερὰ Μαργαρίτα ἔχοντας δυγάτηρο ὄνόματι
 Κυριακὴ κ(αὶ) ζητᾶ ὁ ἄνωδεν Κωσταντῆς τὴν λεγομένην
 Κυριακὴ διὰ γυναικα ντου νόμιμον κ(αὶ) εὐλογητικήν, ὡς κα-
 θαῖς ὄριζει ἡ Ἅγια τοῦ Χ(ριστο)ῦ ἐκκλησία κ(αὶ) καθὼς διακε-*
- 10 *λεύουσι οἱ δεῖοι κ(αὶ) ἱεροὶ νόμοι τῶν Θεοφόρων Π(ατέ)ρων, εἰς
 πρῶτον τίμιον γάμον κ(αὶ) τὰ ἔξῆς – Καὶ πρῶτον δώνουν οἱ γονέοι τῶν παιδιῶν ντως τὴν εὐχὴν τοῦ Χ(ριστο)ῦ κ(αὶ) τῆς Παναγί(ας)
 κ(αὶ) τῶν γονέων ντως κ(αὶ) τὴν ἐδικήν ντως κ(αὶ) διὰ χάριν προικὸς τάξει ὁ
 ἄνωδεν κύρος Ἰωάννης μὲ τὴν συμβίᾳ ντου τὴν κερὰ Μαργαρίτα τ(ῆ)ς*
- 15 *δυγατρός στως τῆς ἄνωδεν Κυριακῆς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἅγιου Δημητρίου
 νὰ τὴν ἑορτάξῃ, τὸ περγάρδι πόχουν στ' Ἀτζιμαούρι, στὰ Σπίτια, γῆς-
 δέδρα, ἀ τὴ σήμερο ἐδικό*
- της, τὸ ἀμπέλι πόχουν στὸ Τουμπὶ ἐδικό ντης, τὸ χωράφι στὸ Χείμαρρο
 λεγόμενο π(α)πα-Στα-*
- μάτη, γῆς-δέδρα, νὰ καρποτρῶνε οἱ γονέοι τὰ μισὰ ἐν ὅλῃ τως τὴ ζωὴ
 κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στως*
- ἡ πάρτη ντως ὅλα ἐδικά της, στὸ Ξὺ στὸ μΠάνερμο τὸ χωράφι ποὺ ἔχουν
 γονικό ντως ἐδικό ντης,*
- 20 *στὶς Κορτζὲς τὸ χωράφι νὰ τό χουν μαξὶ πάντοτες, στοῦ Μπεζερῆ τὸ περβόλι ἡ πάρτη ντως,
 γῆς-δέδρη, ἐδικό ντης, στὶς Βάρες στὸν Πύργο τὸ χωράφι ἡ πάρτη ντως
 ἐδικό ντης, τὸ χωρά-*

φι στοῦ Βουδᾶ τὴν <πά>ρτη ντως νὰ τό ἔχουν μαξὶ πάντοτες. Κρεββατο-
στρώσι ἔνα, φορεσὰ μία,
χαρανὶ ἔνα τῆς λάτρας καὶ τηγάνι, πιδάρια δύο, μεδύρα μία, κασέλα μία,
μπόλιες – μαδή–
λια πηχῶν ὀκτώ, λιανικὰ χρειασίδια ὅσα ἔχουν τὰ μισὰ δικά ντης, σκάφη
κ(αὶ) πινακωτὴ

25 κ(αὶ) κάθε ἄλλη μασαρία κατὰ τὴν τάξιν. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὐχή ντως. Ἀρχὴ
κ(αὶ) τοῦ ἀδρός. Τάξει
κ(αὶ) ὁ κὺρος Δημήτρης τοῦ νίοῦ ντου τοῦ ἄνωθεν Κωσταντῆ τὴν ἑορτὴν τοῦ
Δεκαπενταυγούστου νὰ τὴν ἑορτά–
ζη στὴν Εὐαγγελίστρια καὶ τὸ ἀμπέλι τῆς Λαγκάδας νὰ καρποτρώγη τὸ
μισὸ ἔως ποὺ ζῆ κ(αὶ) ἀποβιώ–
νοντάς στου ἡ πάρτη ντως ἐδικό ντου, κ(αὶ) στὸ Λύμα ἀμπέλι κ(αὶ) χωρά–
φι ἡ πάρτη ντως νὰ τό ἔχουν μαξὶ²,
ὅτι ἔχουν μὲ τὸ ἀρφανὸ τοῦ Δημήτρη, καὶ στὰ Κελλιὰ τὸ χωράφι ποὺ
ἔχουν μὲ τὸ Γεώργη π(α)πα-Σταμάτη

30 ἐδικό ντου ἡ τὴ σήμερο, κ(αὶ) τοῦ Λεπροῦ τὸ καύκαρο τὴν πάρτη ντου,
γῆς-δέδρα, ἡ τὴ σήμερο,
τὸ χωράφι στοῦ Καλαμαρᾶ ποὺ ἔχουν μὲ τὸ Μαρμαρινό, γῆς-δέδρα, ἡ
πάρτη ντως ἐδικό ντου ἡ τὴ σήμερο{ο},
κ(αὶ) τοῦ Βουνοῦ τὰ χωράφια {μὲ τὸ καύκαρο} τὴν πάρτη ντου ἡ τὴ σήμε–
ρο, κ(αὶ) τοῦ Ζᾶ τὸ χωράφι ἡ τὴ σήμερο —
κ(αὶ) τὸ μαῦρο βούδι κ(αὶ) τὴν ἀγελάδα μὲ τὸ δαμάλι τὸ φετινὸ πόχουν
μὲ τὸν Ἀποστολὴ νὰ τά ἔχουν
μαξὶ τὴν πάρτη ντως, κ(αὶ) τὴ γαδάρα τὴν τρανὴ ποὺ ἔχουν μὲ τὸ Στέφα–
νο ἡ πάρτη ντως ἐδική ντου,

35 κ(αὶ) τὸ κτῆμα τὸ ἀσερνικὸ ποὺ σύρνουν ἐδικό στου, καὶ ζωντόβολα λιανὰ
ἐβγάνοντας τὰ ξένα
τ(ῆ)ς Ἅγιας Μαρίνας νὰ τὰ κάνουν πέντε μερτικὰ νὰ παιρνη τὸ ἔνα, κ(αὶ)
τὸ χρέος ποὺ ἔχουν νὰ πλη–
ρώνη ἀπὸ κάθε τέσσερα τὸ ἔνα, τὰ λιανὰ ζωντόβολα ποὺ ἄνωθεν λέμεν νὰ
βγάνουν πέντε δη–
λυκὰ τῆς δυγατέρας στου τῆς Κυριακῆς κ(αὶ) τὰ ἐπίλοιπα νὰ παιρνη ἀπὸ
κάθε τέσσερα τὸ ἔνα.
Πιδάρια δύο, μία τυρομεδύρα. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὐχή ντου — Ἀκόμη δώ–
νει ἡ Μαργαρίτα τῆς κό—

- 40 ρης στης τὸ σπίτι τὸ γονικό ντης μὲ τὸ σπάτζο ντου. Δώνει της κ(αὶ) ἡ δειά
ντης ἡ Ἐρήνη τῆς μητρός στης
ἡ ἀδελφὴ μία φορεσὰ μερλένια κ(αὶ) ἔνα τηγάνι. Δώνει της κ(αὶ) ὁ μπάρ-
μπας της ὁ μαστρο-Φρα-
γγιὸς τὸ χωράφι ποὺ ἔχει στοῦ Κουζάρη ἀποβιώνοντάς στου ἡ πάρτη ντου
ἔδικό ντης. Κ(αὶ) ἡ δειά ν-
της ἡ Ἀννέζα μία φορεσά. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὔχή ντως. Εἰς ὅλα τὰ ἄνωδεν
μένουν στερκτοὶ κ(αὶ)
ἄναπαμένοι στερεώνοντάς στο κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφά-
λειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης:- Ἀκόμη δέλει
45 ὁ ἄνωδεν κὺρ Δημήτρης κ(αὶ) ἀφήνει τὸ γεροντομοίρι ποὺ γράφει νὰ τρώ-
γη ἀ τὸ ἀμπέλι τῆς Λαγκάδας νὰ
εῖναι ἀ τὴν σήμερο ἔδικό ντου διὰ μαρτυρίας τῶν κάτωδεν. Δώνει ἀκόμη ὁ
ἄνωδεν Ιωάννης τὴν κόκκινη γα-
δάρα πόχει μὲ τὸ Γιαλίνη τὴν πάρτη ντου νὰ εἶναι τῆς δυγατέρας του τῆς
ἄνωδεν Κυριακῆς ἔξόχως ἀ
τὸ πουλάρι τὸ φετινὸ ποὺ δὲ νὰ κάμη, νὰ μὴν ἔχη νὰ κάμη. Ταῦτα κ(αὶ)
τὴν εὔχή ντως -
– Ήα κονσταντις μαγγακις μαρτιρο τανοδεν -
50 = Ήα Σαματις αρονις μαρτιρο ως ανοδεν
Σ τέφανος ιερεύς ἀρόνις εγραφα κ(αὶ) μαρτιρῶ:-

215 (φ. 155r [167])

Προικοσύμφωνο
Νικόλα παπα-Σταμάτη Γρατσία
καὶ Μαρίας ποτὲ Νικόλα Ντεμενεάκη

1744, Σεπτεμβρίου 28

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ μαστρο-Φραγγιοῦ Ἀρώ-
νη γίνεται τὸ συνοικέσιο τοῦ Νικόλα παπα-Σταμάτη Γρατσία καὶ Μαρίας ποτὲ Νι-
κόλα Ντεμενεάκη σύμφωνα μὲ τὰ ὄριζομενα στὶς διαδῆκες τῶν πατεράδων των,
ποὺ ἀναφέρονται σὲ σπίτια, χωράφια, ἀμπέλια καὶ ζωντόβολα. Ποινὴ ἀδετήσεως
20 ρεάλια.

- 1 – Eἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1744 – Σεπτεμβρίω – 28 – 167
= Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν ἐμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρ-
τύρων ἡ κερὰ Σο-

